

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.736 van 13 oktober 2011
in de zaak A. 193.436/VII-37.792.**

In zake :

1. de NV HENVRO
2. Ludo HENDRIX
3. Anita VROLIX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Wim Mertens en Marc Boes
kantoor houdend te 3580 Beringen
Scheigoorstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR DE VEILIGHEID
VAN DE VOEDSELKETEN (FAVV)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Boudewijn Ronse
kantoor houdend te 1050 Brussel
Macaulaan 33
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het verzoekschrift, ingediend op 20 juli 2009, strekt tot de toekenning van een herstelvergoeding wegens buitengewone schade, naar aanleiding van het uitbreken van de varkenspest in 1997, op grond van artikel 11 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 209.606 van 9 december 2010 worden de debatten heropend en wordt het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat er mee gelast het onderzoek van de zaak voort te zetten.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 september 2011.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marc Boes, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Boudewijn Ronse, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswaert heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. De gegevens van de zaak

3. Voor de toepasselijke reglementering en de feitelijke gegevens van de zaak wordt verwezen naar het arrest van de Raad van State nr. 209.606 van 9 december 2010, waarbij de debatten werden heropend en het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat werd gelast het onderzoek van de zaak voort te zetten.

IV. De gegrondheid van de vordering

4. De verzoekende partijen stellen dat de schade die zij hebben geleden buitengewoon is.

Zij wijzen er voorts op dat artikel 2, § 1, van het ministerieel besluit van 6 februari 2006, op grond waarvan hun schadevergoeding tot de helft werd gereduceerd, in de versie die werd ingevoerd bij ministerieel besluit van 7 februari 2007, slechts korte tijd heeft bestaan aangezien die versie werd opgeheven bij ministerieel besluit van 8 mei 1998, in werking getreden op 28 mei 1998.

De bewering van de verwerende partij als zouden ook nog andere landbouwers dezelfde maatregel hebben ondergaan, wordt volgens de verzoekende partijen niet bewezen, zodat het volgens hen wel mogelijk is dat zij één van de weinige landbouwers zijn op wie deze bepaling werd toegepast.

Ten slotte wijzen zij ook op de vrijspraak van de eerste verzoeker, bij een vonnis van de correctionele rechtbank te Tongeren, van de overtreding van de voormelde bepaling, en op het feit dat de verwerende partij, mocht zij gewacht hebben met het nemen van de bestreden beslissing tot zij kennis had van dit vonnis, wellicht een ander besluit zou genomen hebben.

5. In de memorie van antwoord stelt de verwerende partij dat de verzoekende partijen niet aantonen dat hun schade buitengewoon is in de zin van artikel 11 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, en dat de omvang ervan evenmin wordt bewezen.

Beoordeling

A. Voorwaarden voor het verkrijgen van een herstelvergoeding wegens buitengewone schade

6. Luidens artikel 11, eerste lid, van zijn gecoördineerde wetten kan de Raad van State bij wege van arrest uitspraak doen over de eisen tot herstelvergoeding voor "buitengewone, morele of materiële schade, veroorzaakt door een administratieve overheid".

Uit de parlementaire bespreking van het ontwerp van wet dat de wet van 23 december 1946 houdende instelling van een Raad van State is geworden, blijkt dat onder een buitengewone schade in de zin van deze wet dient te worden verstaan: "(...) iedere abnormale, buitengewone schade, die door haar aard of haar omvang groter is dan de last en de lopende offers, welke het leven in samenleving en de vredelievende handhaving van deze samenleving eisen, en die moet worden beschouwd als een schending van de gelijkheid van de burgers tegenover de openbare lasten" (Parl. St. Senaat, B.Z. 1946, nr. 58, 5).

Hieruit blijkt dat de grondslag van het vergoedingscontentieux voor de Raad van State gelegen is in het beginsel van de gelijkheid van de burgers tegenover de openbare lasten. De buitengewone aard van de schade waardoor dit beginsel in het gedrang zou komen, dient te worden beoordeeld met inachtneming van de eigenheden van het concrete geval. De schade dient alleszins actueel en zeker te zijn en een rechtstreeks gevolg te zijn van een overheidshandeling of een stilzitten van de overheid. De schade dient tevens een abnormaal karakter te hebben, in die zin dat ze de grenzen overstijgt van wat het leven in gemeenschap

vereist, alsook een bijzonder of uitzonderlijk karakter, in die zin dat ze geen gehele categorie van burgers overvalt, maar slechts bepaalde individuen.

Dit is te dezen het geval. De verwerende partij doet overigens geen poging om dit te weerleggen.

B. Het bedrag van de toe te kennen herstelvergoeding

7. Uit de brief van 4 september 1997 van het ministerie van Middenstand en Landbouw blijkt dat de waarde van de varkens in totaal 32.949.190 BEF bedroeg en dat de schadevergoeding voor de verzoekende partijen werd berekend op 16.474.595 BEF, namelijk de helft van het eerder vermelde bedrag.

Het bedrag van de schade staat vast en wordt door de verwerende partij niet betwist. Tevens blijkt dat daarvan slechts de helft door de verwerende partij werd vergoed. Met de verzoekende partijen moet worden aangenomen dat het niet vergoede gedeelte van de schade nog steeds aanzienlijk is. De verzoekende partijen kunnen eveneens worden gevolgd in hun stelling dat zij waarschijnlijk één van de weinigen, zonet de enigen, zijn die op dergelijke wijze zijn getroffen. De verwerende partij brengt geen gegevens bij over het aantal varkensboeren die, zoals de verzoekende partijen, in de betrokken periode geconfronteerd zijn geweest met een vermindering van de schadevergoeding waar zij op grond van de bestaande regeling aanspraak op konden maken.

BESLISSING

1. De Belgische Staat wordt er toe veroordeeld om aan de verzoekende partijen een vergoeding voor buitengewone schade te betalen van 433.183,89 euro.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het geding, begroot op 525 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien oktober tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin